

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Broučkové a soudkyň JUDr. Lenky Grollové a JUDr. Milady Uhlířové v právní věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]
bytem [adresa]
zastoupený Ing. [jméno] [jméno], obecným zmocněncem
bytem [adresa]

proti

žalované: LARSON-JUHL UK LIMITED (dříve ARQADIA LIMITED)
sídlem [adresa], Kempston, Bedfordshire MK43 9SS (dříve: 2 Wolseley Road, Kempston, [příjmení], MK427AD), Spojené království [příjmení] [jméno] a Severního Irska
zapsaná v obchodním registru pod číslem 1196875
zastoupená advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

vedlejší účastnice: Lira s. r. o. (dříve Larson-Juhl, s.r.o.) IČO 15789772
sídlem [adresa]
zastoupená advokátkou Mgr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

o dorovnání přiměřeného protiplnění, o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, ze dne 5. května 2021, č. j. 39 Cm 180/2020- 874

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Českých Budějovicích, rozhodl v záhlaví uvedeným rozsudkem tak, že návrh, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci [příjmení] [jméno] [příjmení], narozenému dne [datum], bytem [adresa], částku za 1 kus akcie ve výši 4 026,82 Kč s úrokem z prodlení ve výši dle nařízení vlády ČR č. 351/2013 Sb. za dobu od [datum] do zaplacení, se zamítá (výrok I), že žalobce je povinen uhradit žalovanému náklady tohoto řízení ve výši 14 157 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. [jméno] [příjmení], advokáta, se sídlem [adresa] (výrok II), že žalobce je dále povinen uhradit vedlejšímu účastníkovi náklady tohoto řízení ve výši 7 800 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. [jméno] [příjmení], advokátky, se sídlem [adresa] (výrok III), a že žalobce je povinen uhradit České republice na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích náklady na znalečné do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku ve výši, jak bude uvedeno v samostatném usnesení.

2. Žalobce se žalobou ze dne [datum] na žalované domáhal jakožto na hlavním akcionáři vedlejší účastnice dorovnání za 1 ks akcie, neboť navrhované protiplnění není přiměřené hodnotě této

akcie. Žalobce tvrdil, že dne [datum] proběhla valná hromada vedlejší účastnice dříve [příjmení], obrazové rámy a lišty, a.s. Lira s. r. o., poté pod obchodní firmou La Juhl, s.r.o. a nyní Lira s. r. o. (dále i jen, „Společnost“), která rozhodla usnesením jednak o tom, že žalovaná je hlavním akcionářem Společnosti dle ust. § 375 zákona č. 90/2012 Sb. zákon o obchodních korporacích (dále jen, „ZOK“) a dále o přechodu vlastnického práva ke všem akciím vydaných Společností a vlastněnými jinými akcionáři než žalovanou, na žalovaného. Dále valná hromada určila, že žalovaná jakožto hlavní akcionářka poskytne ostatním akcionářům Společnosti protiplnění za jejich akcie ve výši 1 728 Kč za 1 akcii. Výše protiplnění byla stanovena znaleckým posudkem znaleckého ústavu VDG APPRAISAL s.r.o. Kmenová akcie na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč byla oceněna na částku 1 728 Kč. Žalobce ve své žalobě namítal věcnou nesprávnost vypracovaného znaleckého posudku, vytýkal mu řadu vad a jeho neúplnost, a navrhl vypracování revizního znaleckého posudku, na základě něhož bude stanovena spravedlivá hodnota, „fair value“.

3. Soud prvního stupně shledal, že žalobce se stal [datum] vlastníkem jedné akcie Společnosti, a že ke dni konání valné hromady byl akcionářem Společnosti, že zápis z valné hromady Společnosti ze dne [datum] obsahuje stejné skutečnosti, jak jsou uvedeny v žalobě, že usnesení valné hromady LIRY ze dne [datum] bylo zveřejněno v obchodním rejstříku ve smyslu ust. § 384 odst. 1 ZOK dnem [datum], a že výzvu k dorovnání doručil žalobce žalované dne [datum], tedy ve lhůtě 3 měsíců a uzavřel, že nárok žalobce není prekludován.

4. Ze znaleckého posudku, vypracovaného pro vytěsnění minoritních akcionářů společností VGD APPRAISAL, s.r.o., který obsahuje ve své příloze doložku ve smyslu ust. § 127a o. s. ř., pak shledal, že je poměrně rozsáhlý, obsahuje podklady, ze kterých zpracovatelé znaleckého posudku (dále i jen, „znalci“) vycházeli, je kompaktní a soud v něm neshledává žádný vnitřní rozpor. Námitky žalobce, jež se týkaly věcné správnosti, včetně použité metody, úplnosti a postupů zvolených při vypracování znaleckého posudku, po výsledku 4 zpracovatelů znaleckého posudku, neshledal důvodnými (odst. 7, 21 až 33). Po výsledku znalců konstatoval, že se mu jeví nadbytečné provádět v tomto řízení revizní znalecký posudek, jak navrhuje žalobce.

5. Soud prvního stupně uzavřel, že stanovení hodnoty akcie i pro vytěsněné akcionáře Společnosti je dle znaleckého ústavu správné a žaloba je tedy nedůvodná. Z těchto důvodů soud žalobu zamítl, když této nebylo možno vyhovět ve smyslu ust. § 390 odst. 1 a 2 ZOK.

6. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 občanský soud řád (dále jen „o. s. ř.“), tudíž úspěšné žalované přiznal náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalobci a dále přiznal úspěšné vedlejší účastníci na straně žalované náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalobci opět dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. a přiznal dle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř. co do základu státu náhradu nákladů za znalečné proti neúspěšnému žalobci, které budou vyčísleny v samostatném usnesení.

7. Proti rozsudku soudu prvního stupně se včas odvolal žalobce, který opakovaně namítá, že žalovaná postupovala v rozporu se zákonem a nestanovila spravedlivou hodnotu protiplnění, už jenom tím, že se odchýlila od ustálené soudní judikatury při stanovování spravedlivé hodnoty protiplnění. Soud prvního stupně řádně nepřezkoumal všechna tvrzení a argumenty žalobce, které tvrdil a namítal, ani se jimi nijak ve svém odůvodnění nevypořádal. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že znalec správně zvolil metodu ocenění likvidační metodou, když ta je třikrát vyšší než metodou DCF a nelze souhlasit se závěrem soudu prvního stupně, že v případě neaplikace diskontů by hodnota Společnosti činila dle metody DCF částku přibližně 71 000 000 Kč, ke kterému dospěl pouze na základě ústního tvrzení znalce při výsledku, aniž by byl k této záležitosti zpracován nový znalecký posudek, který by toto tvrzení potvrdil. Odvolatel nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že při vytěsňování minoritních akcionářů je nutno od likvidační hodnoty započítávat náklady za likvidaci, které vznikají při její likvidaci, i když likvidace společnosti nebude probíhat. Dále namítá nesprávnost rozhodnutí soudu prvního stupně o neprovedení revizního znaleckého posudku, pro jeho nadbytečnost, což obsáhle odůvodnil a odkázal na soudní judikaturu.

Odvolatel zopakoval svá tvrzení, že vytěšňovaným akcionářům jsou z jejich hodnoty akcie odpočítávány náklady, které nebyly a nebudou nikdy hlavním akcionářem vynaloženy, k čemuž odkazoval na soudní judikaturu, a z ní plynoucí definici přiměřeného a spravedlivého protiplnění. Tím se ale soud prvního stupně nijak nezabýval, a napadený rozsudek je proto v rozporu s ustanovením čl. 11 odst. 1 věty druhé Listiny lidských práv. Odvolatel znaleckému posudku vytýká, že nespĺňuje metodiku stanovenou ČNB pro oceňování cenných papírů, takže je nepřezkoumatelný, protože porušuje zásadu komplexnosti, konzistence, opakovatelnosti, důvodnosti a transparentnosti, s čímž se soud prvního stupně taktéž nevypořádal. Ze všech uvedených důvodů je odvolatel přesvědčen, že je naopak v zájmu všech akcionářů Společnosti, aby soud zadal revizní posudek, na základě něhož bude stanovena spravedlivá hodnota, „fair value“. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

8. Žalovaná ve svém vyjádření k odvolání žalobce uvedla, že požádala znalecký ústav VGD APPRAISAL, s.r.o. o jejich detailní odborné vyjádření k výhradám vyjádřeným žalobcem v jeho odvolání, což pro přehlednost je vloženo přímo do textu žalobcova odvolání a tvoří přílohu vyjádření k odvolání, kdy nad rámec odborného vyjádření zdůrazňuje, že tvrzení žalobce o nepřihlídnutí soudem prvního stupně k žalobcovým tvrzením má za účelové a nepravdivé, neboť soud prvního stupně se zabýval všemi jeho tvrzeními, připomínkami a námitkami. Tvrzení žalobce, že ocenění má vážné nedostatky jsou zcela obecná, nic neříkající a žalobce je ničím neprokázal. Namítá, že znalci se vyjadřovali v několikahodinovém výsledku ústně k námitkám žalobce, ale též i opakovaně písemně v podáních žalované. Revizního posudku dle něj nebylo třeba, neb soud prvního stupně po té, co se zabýval námitkami žalobce, měl za to, že všechny jeho námitky a připomínky byly v průběhu řízení vyvráceny. Žalovaná má za to, že tvrzení žalobce o odchýlení se soudu prvního stupně od ustálené judikatury, není pravdivé, jelikož žalobce judikaturu vytrhává z kontextu, stejně nesprávně žalobce vykládá pojmy jako nerozdělený zisk. Žalovaná odkazuje na všechna svá předchozí vyjádření v této věci a závěrečnou řeč. Uvádí, že z 1800 minoritních akcionářů, je zde pouze žalobce, jako vlastník jedné akcie Společnosti, který se snaží pomocí manipulativních a z kontextu vytržených argumentů dokázat, že znalecký ústav vypracoval znalecký posudek špatně. Odvolání žalobce má za pokračování v šikanózní a účelové žalobě a navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil a žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení za odvolací řízení.

9. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek dle ust. § 211 a násl. o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

10. Podle ust. § 376 ZOK (1) Vlastníci účastnických cenných papírů mají právo na přiměřené protiplnění v penězích, jehož výši určí valná hromada. [ulice] akcionář doloží přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem nebo jej odůvodní podle § 391 odst. 1. Posudek nesmí být ke dni doručení žádosti podle § 375 starší než 3 měsíce. (2) Společně se žádostí podle § 375 doručí hlavní akcionář společnosti zdůvodnění výše protiplnění nebo znalecký posudek a rozhodnutí [obec] národní banky podle § 391, vyžaduje-li se.

11. Podle ust. § 390 odst. 1 ZOK vlastníci účastnických cenných papírů se mohou od splatnosti protiplnění domáhat po hlavním akcionáři práva na dorovnání, není-li poskytnuté protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře; toto právo zaniká, není-li žádným vlastníkem účastnických cenných papírů uplatněno u hlavního akcionáře do 3 měsíců ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 384 v obchodním rejstříku.

12. Podle § 127 o. s. ř. (1) závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, ustanoví soud po slyšení účastníků znalce. Soud znalce vyslechne; znalci může také uložit, aby posudek vypracoval písemně. Je-li ustanoveno několik znalců, mohou podat společný posudek. [obec] výsledku znalce může se soud v odůvodněných případech spokojit s písemným posudkem

znalce. Podle odst. 2 tohoto ustanovení je možno znalecký posudek také dát přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí. (2) Je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, soud nechá znalecký posudek přezkoumat jiným znalcem.

13. Podle § 127a o. s. ř. jestliže znalecký posudek předložený účastníkem řízení má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem. Soud umožní znalci, kterého některá ze stran požádala o znalecký posudek, nahlédnout do spisu nebo mu jinak umožní seznámit se s informacemi potřebnými pro vypracování znaleckého posudku.

14. Odvolací soud shledal, že soud prvního stupně k důkazu o hodnotě Společnosti, respektive účastnických cenných papírů, provedl znalecký posudek č. [tel. číslo] ze dne [datum] (dále jen, „znalecký posudek“), který vypracoval znalecký ústav VGD APPRAISAL, s.r.o., IČO 28213645, se sídlem [adresa] (dále jen, „znalecký ústav“), a jež obsahuje ve své příloze doložku ve smyslu ust. § 127a o. s. ř. Objednatelem posudku byla žalovaná, tj. hlavní akcionář společnosti LIRA, obrazové lišty a rámy, a.s. (nyní vedlejší účastnice na straně žalované), kdy úkolem znalce bylo stanovení hodnoty jedné akcie na majitele o jmenovité hodnotě 1 000 Kč emitované společností, pro účely přiměřeného protiplnění při nuceném přechodu účastnických cenných papírů dle § 376 a souvisejících ust. ZOK. V této souvislosti při nařízení jednání vyslechl i čtyři zpracovatele tohoto posudku, když každý z nich měl na starosti jinou část ocenění Společnosti (odst. 4 rozsudku). Znalecký posudek soud prvního stupně zhodnotil tak, že je poměrně rozsáhlý, obsahuje podklady, ze kterých znalci vycházeli, je kompaktní a neshledal v něm žádný vnitřní rozpor. Přičemž se dále zabýval námitkami žalobce, shledal důvody (odst. 21 až 33 rozsudku), pro které je stanovení hodnoty akcie i pro vytěsněné akcionáře Společnosti dle znaleckého posudku správné a uzavřel, že žaloba je tedy nedůvodná.

15. Nejvyšší soud např. ve svém usnesení ze dne 11. 3. 2020, 27 Cdo 1516/2019 (veřejnosti dostupné na [webová adresa]) přijal závěr, který je aplikovatelný i na toto řízení vedené dle ust. § 390 ZOK, tedy dle nové právní úpravy, a to že: „Účelem řízení vedeného o návrhu podle § 183k obch. zák. je především ochrana menšinových akcionářů, kteří jsou v důsledku realizace práva hlavního akcionáře zbavováni vlastnictví účastnických cenných papírů (zpravidla akcií), ačkoliv by jinak (nebýt postupu podle § 183i a násl. obch. zák.) ve společnosti setrvali. Právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění soudem má zabezpečit, aby protiplnění poskytované hlavním akcionářem vskutku odpovídalo hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude, tak, aby hodnota investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována. [příjmení] soud mohl znalecký posudek odpovědně hodnotit, nesmí se znalec omezit ve svém posudku na podání odborného závěru, nýbrž z jeho posudku musí mít soud možnost seznat, z kterých zjištění v posudku znalec vychází, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru. Má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku; pro tuto úvahu je třeba vyslechnout oba znalce.“

16. Odvolací soud konstatuje, že žalobce, jako vytěsněný vlastník jedné akcie Společnosti, žalobou na plnění dle ust. § 390 ZOK, uplatnil své právo na přezkoumání výše protiplnění soudem a na případné dorovnání rozdílu mezi výší protiplnění určenou usnesením valné hromady a vyplacenou podle § 389 ZOK, neboť nesouhlasí se závěry znaleckého posudku, na základě něhož bylo akcionářům přiznáno protiplnění (§ 376 ZOK), což odůvodnil. Soud v tomto řízení, které je jediným řízením, ve kterém se žalobce může domáhat přezkoumání výše protiplnění (ovšem i pro něj se všemi procesními riziky, které s sebou takto vyvolaný spor nese), proto musí nejprve učinit právní závěr o základu nároku, tedy o tom kolik činí přiměřené protiplnění, a jaká je výše dorovnání

případající na jeden účastnický papír. Základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění, za účastnický cenný papír společnosti, což je otázka právní, je obvykle hodnota společnosti, jejíž určení je otázkou skutkovou k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti (§ 127 o. s. ř.), kdy součástí odborného posouzení znalce je přitom i zvolení metod ocenění s ohledem na poměry dotčené společnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3024/2016, a v něm uvedená usnesení či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 5. 2021, sp. zn. 27 Cdo 2010/2020 a i v něm shrnutou dosavadní judikaturu, vše veřejnosti dostupné na [webová adresa]).

17. V případech, kdy je v řízení k důkazu jako listina proveden znalecký posudek vypracovaný pro hlavního akcionáře, tj. nejedná se o důkaz znaleckým posudkem (§ 127 odst. 1 a § 127a o. s. ř.), se soudní praxe ustálila v tom, že v přezkumném řízení dle § 183k zák. č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník, nyní dle § 390 ZOK, se vychází zejména ze soudem nařízeného znaleckého posudku, jehož úkolem je jednak přezkoumat po formální a obsahové stránce znalecký posudek předložený hlavním akcionářem, a jednak i nově stanovit na základě všech relevantních údajů hodnotu Společnosti, a to i případně ke dni přechodu akcií na hlavního akcionáře. Jakýkoli jiný závěr by činil zákonem založené právo domáhat se přezkoumání výše protiplnění poskytnuté hlavním akcionářem zbytečným (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. května 2012, sp. zn. 29 Cdo 1145/2011).

18. Stěžejní otázkou tak v této věci je, zda znalecký posudek opatřený doložkou znalce ve smyslu ust. § 127a o. s. ř., kterým hlavní akcionář dokládal přiměřenost protiplnění, jehož výši dle něj určila valná hromada Společnosti (§ 376 ZOK), a jehož se v řízení jako žalovaný dovolává, může být ve smyslu ust. § 127 odst. 1 o. s. ř. odborným posouzením pro tuto věc rozhodných skutečností, na kterém závisí rozhodnutí soudu o tom, kolik činí přiměřené protiplnění, a jaká je výše dorovnání připadající na jeden účastnický papír.

19. Lze sice souhlasit se soudem prvního stupně, že na znalecký posudek, předložený účastníkem řízení, který splňuje předpoklady stanovené § 127a o. s. ř., se pohlíží, jako na znalecký posudek vyžádaný soudem, ale v tomto případě, je zcela zjevné, že úkol, který znalecký posudek řešil, nekoresponduje s úkolem, jež by mu byl soudem v tomto přezkumném řízení zadán, právě s ohledem k tomu, co je jeho smyslem a účelem. Současně pak ani nelze souhlasit se závěrem soudu prvního stupně, který měl žalobcem namítané nedostatky znaleckého posudku po výsledku znalců za odstraněné, neboť to byl soud prvního stupně, který sám dospěl k závěru, že metoda znalci ve znaleckém posudku použitá je správná (odst. 22 až 24 rozsudku), a že jsou správné postupy znalců, které je k závěrům o odborných otázkách vedly, a které jsou tedy součástí jejich odborného posouzení (odst. 29 až 30 rozsudku), což mu ale nepřisluší, jakkoliv se mu mohlo jevit vysvětlení znalců logické (srov. stanovisko Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cpj 41 /1979, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 1/1981 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/2001).

20. Vzhledem ke všemu uvedenému dospěl odvolací soud k závěru, že shora uvedený postup soudu prvního stupně dle ust. § 127 odst. 2 věta první o. s. ř., včetně toho, že sám věcně přezkoumával znalecký posudek, ačkoliv takový přezkum náleží pouze znalci, není správný. V řízení tak nebyly posouzeny skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, a na kterých je závislé rozhodnutí soudu prvního stupně ve smyslu ust. § 390 odst. 1 ZOK. Soud prvního stupně tak zatížil řízení jinými vadami, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a za odvolacího řízení nemohla být zjednána náprava.

21. Současně napadený rozsudek neobsahuje dostatek důvodů (§ 157 odst. 2 o. s. ř.), neboť opsání části ZOK, jež upravuje nucený přechod účastnických cenných papírů, (odst. 19 napadeného rozsudku), není právním posouzením věci soudem prvního stupně. Jeho závěr že: „stanovení hodnoty akcie i pro vytěsněné akcionáře Společnosti je dle znaleckého ústavu správné“, není

právním závěrem soudu prvního stupně o základu nároku žalobce v této věci, respektive tuto právní otázku soud prvního stupně vůbec neřešil, neboť ta mu splynula s řešením otázky skutkové.

22. Ze všech shora popsanych důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně dle § 219a odst. 1 písm. a) a b) o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení dle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř.

23. V dalším řízení bude soud prvního stupně postupovat tak, aby byly v řízení posouzeny všechny skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, na nichž je závislé jeho rozhodnutí dle ust. § 390 ZOK. K čemuž je třeba zdůraznit s odkazem na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího soudu, že určení hodnoty podniku společnosti, jež je otázkou skutkovou, nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění, jež je otázkou právní. Tomu musí odpovídat i zadání revizního znaleckého posudku dle ust. § 127 odst. 2 věta druhá o. s. ř., které je podkladem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění soudem, jež je přitom povinen zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti.

24. Soud prvního stupně je vázán právním názorem odvolacího soudu (§ 226 odst. 1 o. s. ř.) O náhradě nákladů řízení rozhodne soud prvního stupně v novém rozhodnutí o věci samé (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 21. dubna 2022

JUDr. Lenka Broučková
předsedkyně senátu